

Pfv. VII. 20. 161/2012/9. szám

A Kúria a szám alatti lakos felperesnek a dr. Feldmayer Györgyi ügyvéd által képviselt szám székhelyű alperes ellen jótállási igény érvényesítése iránt a Fővárosi Bíróságon 28.P.25.154/2008. számon indult, és a Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.572/2011/4. számú ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára az adóhatóság felhívására 958.300 (Kilencszázötvennyolcezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes 2005. május 11-én rendelt meg az alperestől egy ... típusú, extra felszereléseket is tartalmazó új autót. A felperes az autóért 15.971.622 forintot fizetett, és az alperes a ... forgalmi rendszámú gépkocsit korlátlan futásteljesítmény mellett 3 év garanciát vállalva 2005. augusztus 18-án adta át a felperesnek. A felperes a 2005. decemberétől kezdődően sorozatosan jelentkező hibák miatt 2008. június 30-án eredménytelenül kérte a gépkocsi kicserélését az alperestől.

A felperes keresetében elsődlegesen a gépkocsi kicserélésére kérte kötelezni az alperest, míg másodlagosan - amennyiben az alperes a cserét nem vállalja -, keresetlevelét egyben elállási nyilatkozatnak tekintve a szerződéstől elállva alperestől a kifizetett 15.971.622 forint vételár és járulékai megfizetését kérte. Harmadlagosan a motorcsere miatt árleszállítás címén 3.200.000 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, aki ellenkérelmében mindhárom követelés tekintetében a kereset elutasítását kérte.

A bíróság jogerős ítéletével kötelezte az alperest, hogy cserélje ki a felperes ... rendszámot viselő gépkocsiját azonos típusú, felszereltségű, és külső megjelenésű gépjárműre.

A bíróság megállapította, hogy a gépkocsiban a jótállási idő alatt öt alkalommal merültek fel elektronikai hibák, és azok az ítélet meghozatalakor változatlanul fennálltak. A jogerős ítélet értelmében a gépkocsi használhatóságát gátolta, hogy négy alkalommal a rendszer leszállítására került sor, és a problémák

mindig váratlanul jelentkeztek. A jogerős ítélet szerint a vész üzemmódra való átállás a felperest bizonytalan helyzetbe, kiszámíthatatlan közlekedési szituációba hozta, ez önmagában gátolta a rendeltetésszerű használatot. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a korlátozott működés a hiba okától függetlenül akadályozó tényező, mivel a gépjármű ilyenkor nem nyújtja a tőle elvárható teljesítményt, így a kisebb hibákkal együtt azt eredményezi, hogy a rendeltetésszerű használatához fűződő érdek sérült. A bíróság a kisebb de visszatérő hibákat, és a szűkebb értelemben vett használhatóságot is befolyásoló nagyobb hibákat együttesen értékelte. A vész üzemmódra való átállások és az e mögött jelentkező műszaki problémák miatt szükséges javítások gyakoriságából arra következtetett, hogy a jövőben is számolni kell hibák előfordulásával. A bíróság megállapította, hogy egy újonnan vásárolt gépjárműtől nem fogadható el ilyen nagyszámú meghibásodás, ez önmagában megalapozza a felperes csere iránti igényét figyelemmel arra is, hogy a rendszeres javítástól az érdeksérelem orvoslása nem várható. A bíróság a bírói gyakorlatra hivatkozva kifejtette, hogy amennyiben az új gépkocsi rövid időközönként több alkalommal meghibásodik, az érdekmúlás akkor is megállapítható, ha a kötelezett a hibákat kijavította.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 306. § (1) bekezdését és a Pp. 206 § (1) bekezdését.

Érvelése értelmében a felmerült hibák nagy része csupán a gépjármű kényelmes használatát befolyásolta, a rendeltetésszerű használatot nem. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az adott felszereltség valamennyi elemének a hibátlan működése szükséges a gépjármű rendeltetésszerű használatához, így a hibák súlyának ebből a szempontból nincs jelentősége. Előadta, hogy a szakvélemény öt olyan különböző és nem visszatérő hibát jelölt meg, amely esetekben a hiba a gépkocsi használatát befolyásolta, ezek azonban nem ismétlődő hibák voltak, a javításuk megtörtént, és a javítások nyomán nem maradt a gépjárműben értékcsökkenés. Kiemelte, hogy a leszabályozás összesen négy alkalommal fordult elő, és a szakértő szerint a leszabályozás oka minden esetben különböző volt, azaz nem visszatérő és nem ismétlődő hibákról volt szó, ezért kifogásolta a bíróság azon következtetését, miszerint a jövőben is számolni kell az újabb hibák előfordulásával. Sérelmezte, hogy a bíróság csupán a gépkocsi meghibásodásainak számából indult ki, és figyelmen kívül hagyta a szakértő azon kijelentését, miszerint „nem állítható, hogy a perbeli gépkocsi az átlagtól kirívóan elrugaszkodó, többet meghibásodó gépjármű lenne”. Előadta, hogy a szakértő is megállapította, hogy a szemle idején a gépjármű hibátlanul működött. Szerinte a bíróság nem értékelte kellő súllyal, hogy a perbeli esetben nem ismétlődő és nem visszatérő

hibákról volt szó. Kifejtette, hogy a kicserélés a terhére aránytalan többletköltséget eredményez, és előadta, hogy a gépkocsi 5 éves korában 2010. szeptemberében 118.785 km-t futott, amely egy ilyen korú gépjármű átlagos futásteljesítéséhez képest magasnak számít, amely arra utal, hogy a gépjárművet rendeltetésszerűen tudta használni a felperes.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg, ha a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen, és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és jutott arra a következtetésre, hogy a felperes jogszerűen igényelte a gépkocsi kicserélését.

A bíróság által helyesen idézett bírói gyakorlatnak megfelelően, ha a szerződés tárgyát képező dolog ismétlődően meghibásodik, és újabb hibák jelentkezésére kell számítani, illetve, ha a sorozatos javítás eredménytelennek bizonyul, és így a jogosult a dolgot nem tudja folyamatosan, tartósan rendeltetésszerűen használni, számára az ismétlődő meghibásodások és javítások huzamosabb időn keresztül kényelmetlenséget, idővesztést okoznak, indokolt a dolog kicserélésének elrendelése.

H. J. szakértő a 2011. január 18-án tartott tárgyaláson a 28. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltan előadta, „az autónak számítógépes problémája van, de nem tudom mi ennek az oka”. „A motorhibán kívül a gépkocsinál a rádióval és a bluetooth telefonkihangosítóval kapcsolatos hiba is visszatér”. A négy alkalommal történt leszállással összefüggésben a szakértő megállapította, „ezek a hibák a gépjármű használhatóságát természetesen befolyásolták”. Helytállónak jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy egy újonnan vásárolt gépjárműtől nem fogadható el a nagyszámú

meghibásodás, ez önmagában megalapozza a felperes csere iránti igényét. Az alperes jogi képviselője a másodfokú tárgyaláson a 4. sorszámú jegyzőkönyvben foglaltan elismerte, „tény, hogy 11-szer került javításra a gépkocsi”. Az alperes 9. sorszámú ellenkérelme szerint a felperes elállásának bejelentését követően 2008. augusztus 15-én első alsó lengőkarok cseréjére, hátsó lengéscsillapítók cseréjére, míg 2008. november 5-én baloldali fényszórómosó fedelének pótlására és futóműállításra került sor. Megalapozottan állapította meg a bíróság, hogy a vész üzemmódra való átállás a fogyasztót bizonytalan helyzetbe, kiszámíthatatlan közlekedési szituációba hozta, és ez önmagában gátolta a rendeltetésszerű használatot. A bíróság ezért a Ptk. 306. § (1) bekezdés a) pontja sérelme nélkül, az ebben a körben irányadó szempontok megfelelő mérlegelése eredményeként ítélte alaposnak a felperes kicserélés iránti igényét. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének (az ún. felülmérlegelésnek) pedig nincs helye (BH 1999.44.).

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére. Miután a felperes részére a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban igazolható költség nem merült fel, erről a Kúriának döntenie nem kellett.

Budapest, 2012. május 17.

Dr. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró